

Abi asemel monument

Hämmastav, ligi nelisada inimest, neist enamik lapsed, on Venemaal Põhja-Osseetia julmas pantvangidraamas koolimajja haridust taga nõudma minnes hukka saanud ning maailm polegi veel tagajalgadele tõusnud.

Lastele kaitset ja turvatunnet pakkuma pidavad täiskasvanud suunavad püssitorud laste pihta ning vajutavad päästikule, aga alailma demokraatiast ja inimõigustest ja humaansusest vadistavad heaoluriigid oma lastekaitsetöötajate armeega vaikivad nagu haud. Täna, interneti- ja mobiilside ajastul, mitte kauges minevikus suures sõjakeerises.

Eestimaa pasundab juba teist nädalat väsimatult monumentidest, mida ühel hetkel on ühte väikesesse riiki sattunud olema liiga palju, liiga erineva sümboolikaga ja maailmale liiga kaksipidiseid sõnumeid läkitavaid.

Kui mõtleme ja räägime ja tegeleme nii innukalt pelgalt asjadega, tummade kivikobakatega, siis jääb meil, kogu maailma kodanikel, vähe aega ja energiat tegeleda inimestega, kes veel elus. Kes siplevad probleemide puntras ja ootavad lootust kaotamata abi, inimlikku mõistmist.

Aga abi viibib, sest meil pole julgust. Me püstitame hukkunute mälestuseks järgmise monumendi.

VT

Aivi
Pargi

